

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF
VAN 5 APRIL 1976 ¹

**United Brands Company en United Brands Continentaal B.V.
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

Zaak 27-76 R

In de zaak 27-76 R

UNITED BRANDS COMPANY, gevestigd te New Jersey, Verenigde Staten,

en

UNITED BRANDS CONTINENTAAL B.V., Nederlandse vennootschap, gevestigd te 3002 Rotterdam, Van Vollenhovenstraat 3, ten deze vertegenwoordigd door I. Van Bael en J. F. Bellis, advocaten te Brussel, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, ten kantore van A. Elvinger en J. Hoss, advocaten aldaar, 84, Grand'rue,

verzoeksters

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseurs A. Marchini-Camia en J. Temple Lang, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, Bâtiment CFL, Place de la Gare,

verweerster

geeft

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

optredend als President van het Hof krachtens de artikelen 85, tweede alinea, en 11, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering, de navolgende

¹ - Procestaal: Engels.

BESCHIKKING

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de Commissie op 19 maart 1975, op een klacht van enkele Europese vennootschappen een procedure op grond van artikel 86 EEG-Verdrag heeft ingeleid tegen de vennootschap United Brands Company, gevestigd in de Verenigde Staten (hierna te noemen UBC), het belangrijkste concern ter wereld in de bananenbranche;

dat UBC wordt verweten via haar Europese dochteronderneming United Brands Continental BV, verantwoordelijk voor de coördinatie van de verkoop van bananen in alle Lid-Statens van de EEG, met uitzondering van Italië en het Verenigd Koninkrijk, misbruik van een machtspositie in de zin van artikel 86 EEG-Verdrag te hebben gemaakt;

dat de Commissie de procedure op 17 december 1975 heeft afgesloten met beschikking „IV 26.699 Chiquita”, gericht tot UBC en haar dochteronderneming in Nederland, waarin zij vaststelt dat UBC de volgende inbreuken heeft gepleegd op artikel 86 EEG-Verdrag:

- „a) zij heeft haar dealers/rijpers die gevestigd zijn in de BLEU, Denemarken, Ierland, Nederland en Duitsland verplicht geen bananen van UBC in groene staat door te verkopen;
- b) zij heeft voor haar verkopen van Chiquita-bananen ten opzichte van haar handelspartners en met name van haar dealers/rijpers in de bovengenoemde Lid-Statens — met uitzondering van de Scipio-groep — ongelijke prijzen toegepast bij gelijkwaardige prestaties;
- c) zij heeft voor haar verkopen van Chiquita-bananen aan haar klanten die in de BLEU, in Nederland, in Duitsland (met uitzondering van de Scipio-groep) en in Denemarken zijn

gevestigd onbillijke verkoopprijzen toegepast;

- d) zij heeft haar leveranties van Chiquita-bananen aan de vennootschap Th. Olesen te Valby, Kopenhagen, Denemarken van 10 oktober 1973 tot 11 februari 1975 gestaakt.”

dat de Commissie in deze beschikking aan UBC bovendien een geldboete van 1 miljoen rekeneenheden heeft opgelegd;

dat UBC ingevolge artikel 3 der beschikking is verplicht

- „a) onmiddellijk aan de in artikel 1 vastgestelde inbreuken een einde te maken, voor zover zij zulks niet reeds uit eigen beweging heeft gedaan;
  - b) en daartoe met name om:
    - zonder verwijl, de opheffing van het verbod bananen in groene staat door te verkopen mede te delen aan al haar dealers/rijpers, die in Duitsland, Denemarken, Ierland, Nederland en de BLEU gevestigd zijn en dit feit aan de Commissie ter kennis te brengen voor 1 februari 1976;
    - aan de Commissie tweemaal per jaar — uiterlijk op 20 januari en 20 juli, en voor de eerste maal op 20 april 1976 — gedurende een periode van twee jaar, de prijzen mede te delen, welke in het voorafgaande halfjaar werden berekend aan haar klanten die in Duitsland, Denemarken, Ierland, Nederland en de BLEU gevestigd zijn;”
- dat aan elk van de in artikel 3, sub b) genoemde verplichtingen een dwangsom is verbonden van 1 000 rekeneenheden per dag van verwijl na de data die in dit artikel zijn vermeld;

Overwegende dat UBC en haar dochter-onderneming tegen deze beschikking beroep hebben ingesteld en nietigverklaring der beschikking, betaling van schadevergoeding en, subsidiair, nietigverklaring of verlaging van de geldboete hebben gevorderd;

dat dit beroep op 15 maart 1976 onder nr. 27-76 is ingeschreven ter rolle van het Hof;

dat verzoeksters op 22 maart 1976, krachtens artikel 185 van het Verdrag, bij afzonderlijke akte d.d. 15 maart 1976 de President van het Hof in kort geding hebben verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van de bestreden beschikking;

dat zij hebben geconcludeerd dat het de President behage:

- „1. De toepassing van artikel 3, sub a en sub b, eerste alinea, van de beschikking van de Commissie van 17 december 1975 (IV/26699) op te schorten tot de uitspraak op het thans bij het Hof aanhangige verzoekschrift (27-76);
2. De Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure;”

dat uit de stukken blijkt dat het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging in feite betrekking heeft op:

- de verplichting om een einde te maken aan het aan de dealers/rijpers opgelegde verbod bananen van UBC in groene staat door te verkopen, alsmede om dit verbod onverwijld mede te delen aan alle betrokken dealers/rijpers en de Commissie hiervan uiterlijk op 1 februari 1976 in kennis te stellen (artikel 3a, juncto artikel 1a; artikel 3b, eerste streepje);
- de verplichting om een einde te maken aan de toepassing jegens de dealers/rijpers van ongelijke prijzen bij gelijkwaardige prestaties (artikel 3a, juncto artikel 1b);
- de verplichting om de toepassing van onbillijke verkoopprijzen te staken (artikel 3a, juncto artikel 1c);

Overwegende dat *verzoeksters* het bevel van de Commissie om een eenvormige prijs toe te passen „onbegrijpelijk, tegenstrijdig en onuitvoerbaar” achten, zulks wegens de fluctuaties op de markt voor bananen die een uiterst bederfelijk voedingsprodukt zijn, wegens de verwijzing naar een Duits-Deense of Ierse basisprijs zonder reële betekenis en wegens de forfaitaire vaststelling van een „Europrijs” onder de kostprijs en de prijs van de concurrentie;

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bevel der Commissie inzake de prijzen zowel voor verzoekster als voor haar concurrenten financieel rampzalig zou zijn, aangezien de door verzoeksters gemaakte prijzen hun — behalve in 1975 — geen winst hebben opgeleverd en de gedwongen verkoop tegen prijzen die onder de kostprijs en de prijs van de concurrentie liggen, de gehele markt zou bederven;

Overwegende dat verzoeksters, zich beroepend op de dreiging van een onherroepelijke schade, betogen dat het spoedeisend karakter van het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging niet kan worden betwijfeld;

Overwegende evenwel dat verzoeksters bereid zijn, hoewel zij de bevoegdheid ten deze van de Commissie betwisten, hun prijzen aan haar mede te delen, aangezien in zoverre geen onherroepelijke en rechtstreekse schade te vrezen valt, zulks echter op voorwaarde dat de Commissie op grond van de aldus meegedeelde prijzen geen acties onderneemt;

Overwegende dat het bevel van de Commissie om de verschillen tussen de aan de dealers/rijpers berekende prijzen op te heffen, volgens verzoeksters neerkomt op de eis een eenvormige wekelijkse prijs op de gehele betrokken markt toe te passen en nauw is verbonden aan het bevel de prijzen met 15 % te verlagen;

dat, waar de bananenprijs de resultante is van vraag en aanbod op de verschillende

locale markten, een eenvormige prijs de marges van dealers/rijpers in landen met een te lage marktprijs ernstig zou aantasten, bijgevolg verzoeksters zou belemmeren plaatselijke concurrenten te bestrijden en hen zou dwingen van de betrokken markten te verdwijnen;

dat verzoeksters en hun afnemers aldus nodeloos onherstelbare schade zou worden toegebracht, temeer omdat de prijzen reeds 50 jaar volgens de oude wijze zijn vastgesteld en de Commissie niet staande kan houden dat het plotseling dringend noodzakelijk is dat verzoeksters afzien van een zo langdurige praktijk;

Overwegende met betrekking tot het bevel van de Commissie om het verbod van doorverkoop van groene bananen uit hun verkoopvoorwaarden te schrappen, dat verzoeksters betogen reeds op 30 januari 1976 in een circulaire aan alle dealers/rijpers de betrokken bepaling te hebben verduidelijkt door de toevoeging „behalve voor de verkoop tussen Chiquita-rijpers”;

dat in aanmerking zou moeten worden genomen dat deze bepaling slechts beoogt het doel van het contract te omschrijven, dat wil zeggen het rijpen van de groene banaan die een nog niet gebruiksgereed produkt is waarvan de eindkwaliteit vooral afhangt van de juiste behandeling;

dat verzoeksters weinig eigen rijpingsinstallaties hebben en dus van de rijpers afhankelijk zijn om een topkwaliteit te handhaven;

dat bij intrekking van de bepaling deze kwaliteit niet meer aan de verbruiker kan worden gegarandeerd;

dat genoemde bepaling trouwens al op 15 november 1968 bij de Commissie is aangemeld, zodat intrekking daarvan niet dringend noodzakelijk kan zijn;

Overwegende dat de *Commissie* bij op 29 maart 1976 ingediende memorie zich als volgt over de vorderingen van verzoeksters heeft uitgelaten:

„— Tegen het verzoek ... de toepassing van artikel 3, sub a en sub b, eerste alinea, van de beschikking op te schorten, verzet de Commissie zich niet, maar zij refereert zich aan 's Hofs oordeel;

— Ten aanzien van het verzoek ... de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure in kort geding, meent de Commissie dat de beslissing omtrent de kosten moet worden aangehouden”;

Overwegende dat ten aanzien van het verzoek tot opschorting van de verplichting een einde te maken aan ongelijke en onbillijke prijzen, de Commissie onder bestrijding van de door verzoeksters gebezigde argumenten — die in wezen de zaak ten gronde betreffen — toegeeft dat de prijsverlaging de winsten van verzoeksters onherstelbaar zou doen dalen, doch meent dat eerst bij behandeling van de zaak ten gronde kan worden uitgemaakt of deze daling gerechtvaardigd is;

dat de Commissie zich op dit punt derhalve niet tegen de gevraagde opschorting verzet;

Overwegende dat ten aanzien van het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van de verplichting een einde te maken aan het verbod bananen in groene staat door te verkopen, de Commissie akte neemt van de wijziging van de betrokken bepaling, hoewel zij van mening is dat deze eerder had moeten plaatsvinden;

dat de Commissie bij brief van 27 januari 1976 heeft toegezegd geen dwangsommen op te leggen tot de datum van 's Hofs beslissing inzake de opschorting van de toepassing van artikel 3b, eerste alinea, der beschikking, gelet op de wijziging van de bepaling;

Ten aanzien van het recht

Overwegende dat de rechter in kort geding, vaststellende dat omtrent de voorlopige maatregelen partijen niet meer van mening verschillen ten aanzien van het recht, oordeelt dat genoemde maatregelen kunnen worden gelast waarbij hij partijen echter akte verleent van hun verklaringen inzake met name de bepaling over de wederverkoop van bananen in groene staat;

dat mitsdien uitspraak kan worden gedaan zonder een — thans in zoverre overbodige — mondelinge behandeling;

dat in deze stand van het geding een beslissing omtrent de kosten dient te worden aangehouden;

De President van de Tweede Kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen,

uitspraak doende bij voorraad

Beschikt:

1. **De tenuitvoerlegging van artikel 3, sub a en sub b, eerste streepje, van de beschikking der Commissie van 17 december 1975 (IV/26.699) wordt tot de uitspraak ten gronde in de zaak 27-76 opgeschort, voor zover verzoeksters niet reeds uit eigen beweging een eind hebben gemaakt aan de door de Commissie in artikel 1 dier beschikking gewraakte gedragingen.**
2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Aldus gedaan te Luxemburg op vijf april negentienhonderdzesenzeventig.

De Griffier

A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer

H. Kutscher